

άποψη

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΠΡΟΦΥΛΛΙΔΗ

Οι χαμένες ευκαιρίες της Θεσσαλονίκης

Είναι λυπηρό να καταγράφει κανείς τις ευκαιρίες που δόθηκαν αλλά δεν αξιοποιήθηκαν λόγω κακής ιεράρχησης προτεραιοτήτων, ενασχόλησης με τα ασήμαντα και παράκαμψης των ουσιαστών ζητημάτων. Αν μάλιστα η στάση αυτή γίνεται εμμονή, τότε καταντά επικίνδυνη.

Μετά το 1989 δημιουργήθηκε ένα νέο γεωπολιτικό περιβάλλον, το οποίο η Θεσσαλονίκη αντιμετώπισε με καχυποψία και μιζέρια. Δεν αξιοποίησε την ευκαιρία και, αντί να δημιουργήσει ενδοχώρα, αποτέλεσε η ίδια ενδοχώρα άλλων πόλεων.

Ενώ οι ευρωπαϊκές πολιτικές συνιστούν και επιβάλλουν εκχώρηση μεριδίων της κεντρικής κρατικής εξουσίας σε περιφερειακές πόλεις, η Θεσσαλονίκη δεν κατάφερε καν το υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης να αποκτήσει κάποιες ουσιαστικές αρμοδιότητες και χρηματοδότηση. Η όλη προσπάθεια εκφυλίσθηκε σε μια στείρα αντιπαράθεση με την Αθήνα, η οποία επικεντρώθηκε τελικώς στη διεκδίκηση κάποιων συγκοινωνιακών έργων, που θα έχουν μικρή συμβολή στην ανάπτυξη της πόλης και της περιοχής και δεν θα βελτιώσουν τη ζωή των περισσότερων Θεσσαλονικέων.

Από τα λεγόμενα μεγάλα έργα, για τα οποία πανηγυρίζουν οι επιφανείς εκπρόσωποι της πόλης, μόνο το μετρό θα επηρεάσει κάπως το κυκλοφοριακό της πόλης. Η υποθαλάσσια, που δεν είναι κρατικό δώρο, διότι θα την αποπληρώσουν μέσω των διοδίων οι ίδιοι οι Θεσσαλονικείς, είναι ένα έργο άχρηστο για τους περισσότερους Θεσσαλονικείς και επικίνδυνο και βλαπτικό για όσους κατοικούν κατά μήκος της νέας παραλίας. Φοβάμαι ότι η υποθαλάσσια θα αποτελέσει τα προσεχή χρόνια νέο πεδίο αντιπαράθεσης, από την οποία η Θεσσαλονίκη δεν έχει να κερδίσει τίποτε. Όσο για την επέκταση του αεροδρομίου στη θάλασσα, χωρίς προφανώς να λύνει το πρόβλημα με τις ομίχλες, θα εισφέρει ελάχιστα στην ανάπτυξη της πόλης.

Η επιτυχία συνίσταται στην έγκαιρη αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων. Πυλώνει πρέπει να αποτελέσει το λιμάνι, γύρω από το οποίο πρέπει να αναπτυχθούν δραστηριότητες μεταποίησης και προστιθέμενης αξίας. Οι μεγάλοι οδικοί και σιδηροδρομικοί άξονες δίνουν στη Θεσσαλονίκη ευκαιρίες διείσδυσης στις αγορές των Αθηνών και της Κωνσταντινούπολης. Η ενθάρρυνση βιολογικών καλλιεργειών στις πέριξ αγροτικές περιοχές θα επιτρέψει τη μεταποίηση μεταβιομηχανικού τύπου, κάτι αντίστοιχο με τα καπνομάγαζα πριν από 50 χρόνια. Όσο για τις υπηρεσίες και την καινοτομία, δεν αρκεί να το λες, πρέπει και να το κάνεις. Θλιβερό παράδειγμα αποτελεί το καχεκτικό χρηματοπιστηριακό κέντρο της Θεσσαλονίκης.

Η Σόφια και το Βουκουρέστι, που είναι και ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, ανταγωνίζονται επικίνδυνα τη Θεσσαλονίκη, η οποία, αντί να διευρύνει τις ευκαιρίες και προοπτικές, τις βλέπει να συρρικνώνονται. Και γι' αυτό δεν φταίει δυστυχώς μόνο το κράτος των Αθηνών.